

Så minns vi Lena

Lena Lundgren dog helt hastigt och oväntat den 25 november. Två veckor tidigare hade hon med flera av sina vänner haft en uppsluppen sextioårsfest i Stockholmsförorten Bagarmossen där hon var bosatt sedan åtta år tillbaka.

Lena kom till Lund i början av 70-talet och med stort engagemang, energi och nyfikenhet skaffade hon sig en stor vänskrets och blev aktiv i VPK. Lena var en kreativ person som ville mycket, var oförvägen och hade lätt att få kontakter. Hon aktiverade sig i hyresgäströrelsen, startade kontaktkommittéer och satt i dess avdelningsstyrelse. Hennes uppväxt som dotter till en ensamstående sömmerska i Borås och med två systrar skapade en grogrund för hennes klasskänsla och djupa solidaritet med medmänniskor. Kvinnofrågorna blev också viktiga. Lena var med och bildade Kvinnocentrum i Lund. Senare under

80-talet satt hon i kommunalnämnden på Norr och arbetade aktivt för en bättre stadsdelsmiljö.

Mammans intresse för böcker, poesi och kunskaper om världen grundlade Lenas håg för böcker och kunskapstörst. Hon blev en folkbildare på det bokliga området, Med stor frenesi och övertygelse stimulerade hon oss att läsa, sålde böcker och bidrog till kunskaper och diskussioner om läsoplevelser och författare. Hon började som medhjälpare och blev efter några år ensam ägare och VD för uppstickaren Boklådan. Här ordnade hon uppskattade författaraftnar med många spännande författare som gäster. Men konkurrensen var stenhård, lokalhyran hög och 97 var det slut. De sista tio åren har Lena agerat representant för förlag gentemot landets bokhandlare och andra återförsäljare, först som försäljningschef på Ordfront och sedan som egen företagare och marknadsförde böcker för flera mindre förlag inklusive Ordfront.

Lena odlade ett stort socialt nätverk. Sommarvistet i kollektivet på Oran vid Fjällfotasjön på åttiotalet och vänsterns regelbundna sommarläger vid Lönsboda, kolonin på S:t Månslyckan, den mångåriga bokcirkeln och inte minst hennes och Bernts fyra barn var viktiga sociala sammanhang utöver Lenas politiska och yrkesmässiga engagemang.

Vi sörjer med Bernt och barnen den ytterst driftiga, varma, omtänksamma, kreativa, roliga, kompetenta och engagerade Lena som vi saknar så mycket.

Bengt Hall

Får ej ta emot fredspriset

Idag på de mänskliga rättigheternas dag delas Nobels fredspris ut till Liu Xiaobo för hans enastående kamp för mänskliga rättigheter i Kina. Men Liu Xiaobo kan inte närvara vid ceremonin. Han dömdes i december 2009 till 11 års fängelse för "omstörtande verksamhet" i en orättvis rättegång bakom stängda dörrar. Liu Xiaobo är långt ifrån ensam. Tusentals politiska fångar och samvetsfångar sitter fängslade i Kina för att de har vågat säga ifrån och kritisera regimen. Amnesty International arrangerar en manifestation för Liu Xiaobo på Medborgarplatsen i Stockholm i morgon, fredag 10 december klockan 18-20. Kom gärna dit om du har möjlighet. Om du inte kan komma till Medborgarplatsen kan du klicka på länken och skriva på vårt krav till Kina att de ska släppa Liu Xiaobo och alla andra samvetsfångar.

Lucia mot militärstrategin i Afghanistan

Manifestation för att ta hem soldaterna från Afghanistan den 13 december kl 17.00 på Stortorget i Lund

SSU har bjudit in "hela den ungsocialistiska rörelsen som finns i Lund och idag sitter i riksdagen, dvs S-studenter, ung vänster och VSF".

Manifestationen försöker göra det med Lucia-tema så om ni har Luciasaker, ljus, krona, stjärngossehatt etc så får ni gärna ta med det!"

Vi vill visa motståndet mot beslutet som tas i Riksdagen den 15 december. Sveriges förödande militära strategi i Afghanistan måste skrotas!

Bland andra Afghanistansolidaritet stöder manifestationen.

Röda Kapellet spelar italiensk musik

Fredagen den 10 december ger Röda Kapellet sin årliga julkonsert och dito fest. I år är temat Italien, närmare bestämt "Från Togliatti till Berlusconi". Det blir musik och text med anknytning till den kulturpolitiska situationen i Italien.

Lokal: Språk- och litteraturcentrums foajé, ingång från Helgonabacken. Minglet börjar kl 19, då vi får höra sång till dragspel av Bengt Hall och saxofonmusik av saxofonkvartetten Saxdax. Konserten börjar kl 19.30, musiken kommenteras av filmvetaren Lars Gustaf Andersson. Efteråt får vi en politisk kommentar av Pierangelo Sassola. Dirigent: Per Falck.

Därefter blir det italiensk buffé för dem som så önskar, och maten kan sedan dansas ner till svängig storbandsmusik framförd av Linen Row Big Band, ca 22.00.

Fritt inträde, buffén kostar 150 kronor. Det går bra att komma och lyssna utan att äta.

Anmälan till maten senast fredag den 3 december. Skicka ett mejl till

kapellet@bredband.net.

Kom gärna i tid till kl 19, den som kommer efteråt måste se till att bli insläppt.

Välkommen!

Röda Kapellet

Midnattskörens Julkonserter

Midnattskörens Julkonsert torsdag 16 dec kl 18 & kl 20 i Klosterkyrkan i Lund

Entré: 100 kr (Stud 80 kr)

Biljetter: Biljettbyrå i Lund, vid Stortorget, tel. 13 14 15

Varje föreställning varar ca 1 timme.

www.midnattskoren.se

Midnattskörens Julkonsert med Pubkväll fredag 17 december kl 20 i Vita Huset, Uardavägen i Lund (Bakom ICA Tornet)

Entré: 60 kr (Stud 40 kr)

Biljetter till fredagens julkonsert köpes vid dörren

Välkommen!

Kulturtips

EKOO! - SALAMALEKUM OCH GOD JUL!

3 julkonserter med EKOO! i Malmö/Lund 10-11 december.

Fre 10 dec kl. 20 samt Lör 11 dec kl. 15 och 19 **Läs mer**

LAST WISH CABARET

På Karavan 26 november - 12 december. Fre 10 dec kl. 20 **Läs mer**

Miss King Cabaret presenterar Är det... det här?

Bastionen från 18 nov. Extraföreställningar 9 & 10 dec på g a stort publiktryck!

Fre 10 dec kl. 21 **Läs mer**

Plattform 10 december

-Din guide till den senaste dansen. På Dansstationen, Palladium 10 dec kl 19.30. **Läs mer**

Don Carlos av Giuseppe Verdi

Direktsänt från The Met på Biograf Spegeln i Malmö och KINO i Lund 11 dec, repris 12 dec

Lör 11 dec kl. 18.30, Sön 12 dec kl. 13. **Läs mer**

Blues: Steve Grahn & Mattias Malm

BioCentrum i Limhamn lör 11 dec kl 19. **Läs mer**

exit presence

exit presence är avdelning 14s första projekt och är ett undersökande av de små tingens stora betydelse i en abnorm verklighet. Spelas på Teatr Weimar 11 december - 16 januari.

Lör 11 dec kl. 19.30. **Läs mer**

Teaterimprovisation

Teaterimprovisation på Månteatern, Bredgatan 3 i Lund under hösten 2010.

Tor 16 dec kl. 19. **Läs mer**

Hela kulturcentralens [program](#)

Protest mot stympning av Solhällans koloniområde

Den politiska majoritetens planer på att dra en bilväg genom koloniområdet Solhällan har åter väckts till liv. Byggnadsnämnden lär ha tagit fram ett program för detaljplan för det planerade bostadsområdet Solhällan ska biltrafikförsörjas genom en bilväg rakt igenom koloniområdet. I varje fall lär detta vara ett förslagen i planprogrammet. Dessbättre är kolonisterna alerta och bevakar sina och lundabornas intressen. I dagarna har ett protestskrivelse gått till Byggnadsnämnden. VB återger här skrivelsen i sin helhet.

”Styrelsen för koloniföreningen Solhällan i samarbete med ordföranden i Lunds Kolonisters Centralförening Charles Hallén reagerar mot de uppgifter angående förslag till planprogram som redovisades i Sydsvenskan 3/12.

Lunds koloniområden har viktiga funktioner i staden:

- Som parkmark
- Som gröna lungor i staden
- Dom ger biologisk mångfald i stadsmiljön
- Som promenadstråk för allmänheten

Områdena ska enligt kommunens egna bestämmelser vara öppna för allmänheten dagligen mellan kl 8 och 20 under perioden 1/5 till och med 31/8. Promenader i områdena ger möjligheter att njuta av såväl biologisk mångfald som snickarglädje och odlingsprakt.

De föreslagna vägdragningarna genom Solhällans område ger stora försämringar för koloniområdets funktion.

Idag är Solhällan till ytan Lunds största koloniområde. Den del av Lund som Solhällan ligger i har relativt få grönområden och därför borde man vara rädd om området och dess sammanhållna karaktär. Istället för att stympa det borde man vårda det och öka möjligheterna för allmänheten att få tillträde till området.

Exploateringen av markområdet söder och öster om Solhällan bör enligt koloniföreningens uppfattning anpassas till möjligheterna att dra vägar för tillfart utan att koloniområdets kvaliteter som park- och rekreationsområde för allmänhet och kolonister försämras. De förslag till vägdragningar som redovisas i Sydsvenskan den 3/12 håller i detta avseende inte måttet. Området kommer enligt dessa att stympas i den östra delen, samtidigt som det delas upp i två delar, som kommer att vara avskiljda med stängsel, grindar och en genomkorsande väg med biltrafik.

Koloniföreningen Solhällan är positiv till att i större omfattning öppna upp området för allmänheten. Detta kan ske t.ex. genom att utöka tiden då området har öppna grindar och att öppna upp området i riktning mot ny bebyggelse söder och öster om området, möjligheter som kommunens planavdelning inte verkar ha beaktat.

Lunds koloniområden bör betraktas som parkmark och därmed skyddas vid detaljplanläggning. Inte ses som reservmark för dragning av bilvägar som kan utnyttjas vid exploatering för ny bebyggelse.

Ulf N

Rädda gatubarnsprojektet i León!

Lunds vänortsprojekt i León i Nicaragua är i fara. Det är framför allt gatubarnsarbetet som riskerar att försvinna när ett stort antal bidragsgivare från Lunds kommun går i pension.

När löneavdraget "Tian till León" försvinner kan du som blir pensionär istället betala 100 kronor om året till vänortsföreningen som förmedlar pengarna. Denna möjlighet är förstås öppen för alla som vill bidra.

Lunds kommun är sedan mitten av 1980-talet vänort med universitetsstaden León i Nicaragua. För att stärka banden mellan de båda städerna finns det också en vänortsförening som står för de praktiska kontakterna.

Genom frivilliga bidrag från anställda vid Lunds kommun, den så kallade "Tian till León" som dras från lönen varje månad och administreras av Vänortsföreningen, har vi genom åren kunnat ge stöd åt projekt inom skola, sjukvård, bibliotek mm.

Vårt mest långvariga och framgångsrika projekt har varit ett gatubarnsprojekt som tar hand om vilsegångna ungdomar och hjälper dem till utbildning, praktik och arbete. Detta har bidragit till att León omnämns som den stad i Centralamerika där man tryggast kan gå omkring på gatorna utan rädsla för ungdomsgäng.

Nu är det risk för att vi inte kan fortsätta att driva projektet eftersom ett mycket stort antal kommunanställda givare går i pension den närmaste tiden.

Men du kan bli bidragsgivare och hjälpa oss att fortsätta att driva vårt viktiga gatubarnsprojekt.

Om du är anställd av Lunds kommun eller får arvode från kommunen som politiker kan vi enkelt ordna det genom att du kontaktar ordföranden Cecilia Lindblom, tel 046 211 53 86, e-post cecilia.lindblom@bredband.net

Om du inte är kommunanställd kan du anmäla dig som givare av "En hundralapp till León" till Vänortsföreningen Lund-León pg 11 69 57-2 och varje år få en påminnelseavi.

Du kan också bli medlem i föreningen, årsavgift 100 kr till pg 11 69 57-2.

Varje krona går oavkortad direkt till gatubarnsprojektet utan administrationsavgifter.
Cecilia Lindblom

Tack snälla Skånetrafiken!

Räknar jag rätt i tidtabellen (SJ:s, Skånetrafikens är försenad från trycket) går det från och med nästa vecka vanliga vardagar 162 tåg som man kan åka med från Lund till Malmö C, Triangeln och Hyllie. Mellan 6.00 och 7.00 går det elva tåg och lika många timmen därpå. Ganska fantastiskt, visst händer det trevliga saker! Det går minst två tåg i timmen till Köpenhamn hela natten. Och längre fram i vår återöppnas stationen i Sösdala. Det är nästan för bra för att vara sant.

Gr

Huset Israel brinner

Det händer ganska mycket i Mellanösternkonflikten, trots att allt som vanligt verkar ha gått i stå.

Man kan lägga märke till de små förskjutningarna. Här är några:

- Radions Cecilia Uddén talade i förrgår om den israeliska tidningen Haaretz som en oppositionstidning. Det har jag inte hört tidigare. Haaretz är Israels motsvarighet till Dagens Nyheter eller Svenska Dagbladet och den tidning som icke hebreiskkunniga diplomater läser först varje morgon.
- Oppositionen inom Israel mot den israeliska bosättningspolitiken är fortfarande obetydlig, men den tilltar.
- Ship to Gaza planerar en ny konvoj våren 2011.
- DN:s korrespondent Nathan Shachar kallade i en nyhetstext premiärminister Netanyahu "en överlevare av det lilla formatet" som sätter sin egen karriär före Israels överlevnad i regionen. Det lät som en förtvivlans suck.

Den oppositionelle israeliske journalisten Gideon Levy skrev i förrförra veckan i just Haaretz om de ökade riskerna för inhemska journalister som kritiserar regeringen. "Den israeliska pressen censurerar sanningen" var rubriken.

"Journalister har inte blivit mördade i vårt land tidigare, men en del människor talar om att det kan hända", skriver han i en krönika som riktas lika mycket till journalistkollegor som till läsarna.

"Vi har fått både presidenter, ministrar och premiärministrar på fall, ändå är mod det mesta vi saknar", skriver han. "Om folk inte vill höra om ockupationen, så berättar vi inte om den för dem. Om folk inte vill höra sanningen om Operation Gjutet Bly (Operation Cast Lead, angreppet på Gaza i december 2008), så behöver de inte ligga sömnlösa. (...) Vi blev missledda när det gällde Operation Gjutet Bly. En del av oss krävde att den skulle genomföras och förteg sedan vad som hände där."

"Regeringen har stängt Gaza för oss sedan november 2006, och skandalöst nog är det ingen som utmanar beslutet. Det är svårt att förstå att bara en enda modig reporter, Amira Hass, har varit där för att rapportera utan att följa med i någon arméenheter. Resten av pressen har gett upp.

Aktivisterna i turkiska Ship to Gaza kallades terrorister i media utan att passa på beskrivningen, därför att det var vad vår regering kallade dem, det är vad våra läsare vill ha, och det är på det sättet vi kan rättfärdiga att nio av dessa aktivister dödades."

"A dangerous fire is burning around us, and even if it hasn't reached us, it's on the way, yet we are complacent. The monster is coming, and there is no one to stop it. "

"Huset brinner och folk på insidan håller bränsle på elden", [skriver Gideon Levy](#).

Bättre än så kan man inte beskriva att Israels regering inte klarade av att acceptera Hillary Clintons oerhört sockrade bud för att få igång förhandlingarna mellan Israel och den palestinska myndigheten. Budet innehöll ynka tre månaders förlängning av byggstoppet för judiska bosättningar på den ockuperade Västbanken, och det ockuperade Östra Jerusalem skulle undantas. Efter tre månader skulle inga nya krav på byggstopp få lov att ställas, USA lovade ge Israel ett antal nya hypermoderna stridsflygplan och utfäste sig därutöver att inlägga sitt veto om palestinierna skulle utropa ett självständigt Palestina.

Det låter bisarrt att de extremkonservativa i Netanyahus regering inte ens kunde acceptera en

sådan sak.

Få har väl trott att det någonsin skulle bli några förhandlingar. Istället torde Palestina utropa sin egen självständighet, som den palestinske premiärministern Salam Fayyad lovat ska ske under 2011. Under den gångna veckan har både Brasilien och Argentina erkänt Palestina som en "fri och oberoende stat". Flera andra mindre länder i Latinamerika har gått före. De latinamerikanska ländernas betydelse i diplomatin ska inte underskattas. Brasilien är en av de så kallade BRIC-länderna -- Brasilien, Ryssland, Indien och Kina – en växande ekonomisk stormakt med allt större plats i det internationella samfundet.

Gideon Levy är klarsynt. Huset brinner sannerligen.

Per Roijer

"The Auschwitz borders"

I fyra årtionden har den israeliska högern utnyttjat formeln "the Auschwitz borders" för att länka ett tillbakadragande från Västbanken till förintelsen, skriver Bradley Burston i Haaretz 5/12. Senast häromdagen tillgrep den israeliske infrastrukturministern Uzi Landau formeln för att förklara varför Israel aldrig får återlämna Västbanken och östra Jerusalem.

Två dagar senare visade en demografisk studie att judarnas andel av befolkningen i Israel, Västbanken och Gaza nu uppgår till mindre än 50 procent.

Det innebär att om Israel fortsatt ockupationen av Gaza hade icke-judar varit i majoritet i det område som Israel kontrollerade. Tack vare utrymningen fick Israel 2005 en respit på 1,5 miljoner, men den marginalen är långt ifrån säker.

Det handlar inte bara om palestiniernas högre födelsetal. De åtgärder som Israel tillgriper för att behålla Västbanken skapar en atmosfär som får ett betydande antal judar att överväga om de ska flytta och skapa sig en framtid på annat håll.

Ju fler antidemokratiska lagar som stiftas för att skydda den minskande judiska majoriteten och ju fler förtryckande åtgärder som vidtas för att försvara bosättarna, desto fortare eroderas Israels legitimitet. Fortsatt ockupation gör det allt svårare för Israels allierade att förstå och stöda Israel.

Om den israeliska högern lyckas krossa tvåstats-lösningen och den Palestinska myndigheten upplöses (vilket Mahmoud Abbas hotat att göra) så överläts makten över palestinierna till Hamas. Mål som Ben-Gurion International Airport, tornen i Tel Aviv och själva bosättningarna blir mycket svårare att försvara. Antalet vapenvägrare ökar. Allt fler soldater lämnar landet efter fullgjord tjänst. Ju längre ockupationen varar, desto sannolikare är det att judarna blir en minoritet i sitt eget land. Apartheid-analogin fulländas.

Många judar känner att "the Auschwitz borders" har blivit en fälla och tänker inte vänta till slutet den här gången. De som kan ta sig ut, kommer att göra det. De som inte kan, kommer att få uppleva "an independent Palestine from the river to the sea".

Gunnar Stensson

”Halakhic ruling” förbjuder judar att hyra ut bostäder till araber

En grupp fundamentalistiska rabbiner i Israel har utfärdat en ”halakhic ruling” som förbjuder judar att hyra ut bostäder till araber.

Israels ”religionsminister” som tillhör Shas-partiet har inte tagit avstånd från denna rasistiska diskriminering av Israels arabiska medborgare.

Det är uppseendeväckande att religiösa ledare som samtidigt är statstjänstemän uppmanar till diskriminering av landets arabiska medborgare.

En riksdagsman från Sverigedemokraterna befinner sig just nu i Israel för att studera hur Israel för kampen mot muslimerna.

Benjamin Netanyahu har reserverat sig från rabbinernas ”ruling”, men inte vidtagit några åtgärder mot den.

Halakha handlar om religiös vägledning. Det aktuella halakha-beslutet fungerar som en sorts judisk motsvarighet till muslimernas fatwa. Khomeini uttalade som bekant en fatwa som dömde Salman Rushdie till döden.

Episoden är ett exempel på hur rasism och fundamentalism breder ut sig i Israel. Källa Haaretz.

Låt oss tala om fattigdom

1975 till 1995 var ordet fattig tabu, fast fattigdomen galopperade. Det enda som betydde något var ekonomisk tillväxt och den enda vägen till ekonomisk tillväxt var att låta ”marknaden” härska utan mellanhänder, skriver Immanuel Wallerstein i en kommentar den 1 december.

Det finns inget alternativ, sa Margaret Thatcher. Men nu är den tiden längesen förbi, som det heter i visan. Det blev inte bättre för människor i Syd tack vare marknaden – tvärtom – och upproret började anas. Zapatisterna reste sig i Chiapas. De sociala rörelserna stoppade WTO:s möte i Seattle 1999. World Social Forum föddes i Puerto Allegre 2001.

Finanskrisen 2007-2008 ledde till att IMF upptäckte ”poverty”. I septembernumret av IMF:s kvartalsmagasin *Finance and Development* publicerades artikeln ”Ojämlighet är ohållbar” av Rodney Ramcharan, expert på afrikansk ekonomi.

Rodney Ramcharan skriver att ”ekonomisk politik som bara fokuserar på tillväxt kan vara farligt naiv.” Ojämligheten begränsar investeringarna i fysiskt och mänskligt kapital och ökar kraven på omfördelning. Ojämligheten ger de rika en starkare röst än den mindre homogena majoriteten, vilket snedvrider inkomstfördelningen och åderförkalkar det politiska systemet. Det leder på sikt till allvarliga ekonomiska konsekvenser.

Har IMF plötsligt blivit vänsterns röst i världen? ”Var inte dum,” svarar Wallerstein. Vad IMF eftersträvar är ett mer stabilt system där *deras* marknadsintressen förhärskar. Därför måste man tvinga eliterna i syd att betala litet av sin ooberättigade vinst till ”fattigdomsprogram” för att minska upprorsbenägenheten hos den ständigt växande massan av fattiga.

Det är kanske för sent för att denna strategi ska fungera, fortsätter Wallerstein. Den ohållbara ojämlikheten ökar för varje dag.

Gunnar Stensson

Vilken förnyelse?

Nej, det saknas inte ämnen att ta upp, Wikileaks etc. Men låt oss börja med socialdemokraternas kris. Den är förstås större än så, den är arbetarrörelsens och de progressiva krafternas kris och därmed också vänsterpartiets.

En riktigt usel valrörelse

Ledordet är förstås *förnyelse*. Ja, om det med det menas att vi inte ska behöva uppleva sådana valrörelser som den vi hade i höstas. Den var riktigt usel på alla plan, med illa genomtänkta utgångspunkter och ett antal plötsligt inkastade förslag av typ miljardsatsningen på pensionärerna. Det pågår nu närmast en kampanj för att S ska moderniseras, från att bejaka individualiseringen i samhället till att Sverige ska gå in i NATO. Genom borgarnas väldiga övertag i media, och då menar jag inte bara dagspressen utan också radio och TV, riskerar vi få till resultat att det är så partiet kommer att röra sig. Kampanjen möter ju knappt något offentligt motstånd. Lika olyckligt vore det förstås om S skulle överta vänsterpartiets sämre sidor: nej till betyg och fokusering på stöd till den ena eller andra välartade gruppen.

Mer lutheransk moralism

Vägen framåt för S borde väl vara en variant av *back to basics*, att sätta arbete och skyldigheter i centrum. Ja, kalla det gärna gammal lutheransk moralism. Då är kanske rentav jobbskatteavdrag acceptabelt samtidigt som man ser till att arbetslösa får ett rimligt ekonomiskt stöd. Vad gäller skattenivåer och samhällets åtaganden har Umeåprofessorn Stefan Svallfors nyligen visat att det finns ett starkt opinionsstöd för välfärdssamhället och en vilja att betala skatt.

Då får man också vara beredd att säga till folk att vi behöver en fastighetsskatt – en självklarhet världen över – som ett stabilt inslag i skattebasen. Om man talar uppriktigt om detta tror jag det skulle accepteras. Undfallenheten på senare år, från Persson och framåt, för villaägarna har varit pinsam. Och självfallet måste vi tillbaka till en jämlik skola, lika för alla. Friskolesystemet infördes med argumentet att nu skulle det bli en pedagogisk förnyelse. Vad vi fick var en som helhet försämrad skola med vinster som går till riskkapitalbolag. Det är åter en fråga där man skulle kunna få ett brett folkligt stöd. Det fria skolvalet där borgarklassens barn i Eslöv skickas till Lund medan arbetarnas går kvar måste också förändras. Återställare? Ja, men man får ta vara på vad som var bra i den svenska modellen. Och för att kasta sig över till utrikes- och säkerhetspolitik: sluta ställa upp för USA och ta hem trupperna från Afghanistan och stöd i stället FN.

Ohly måste gå, nu

Vänsterpartiet då? Ja, vi har också en ledare som förkastas av de tilltänkta väljarna och han, tillsammans med några andra i toppen ("kommunikationsansvarig" och partisekreterare) bör snarast bytas ut och naturligtvis inte sitta kvar till 2012.. Vad har vi en partistyreelse till? Är de så fega och handlingsförlamade att de bara sitter där och låter partiet sjunka ner för varje val och opinionsundersökning? (Läs t.ex. åsikten från en av dem som dagligen företräder vårt parti i praktisk politik: olssonbetalar.blogspot.com).

Om V hade varit som Gudrun Schymans gamla parti hade vi kunnat ta emot många av de som nu överger S. CH Hermanssons gamla dröm om ett socialistiskt folkparti hade då kanske varit en möjlighet. Det är den inte nu och då får man ställa upp mer realistiska mål. Då handlar det om att V kan vara ett parti som kritiserar S från vänster, som ligger lite före i mål och kritik och därmed påverkar det större partiet. Alltså den gamla rollen som vänligt stödparti och en pådrivare som kan samla upp folk ur mellanskikten som känner sig främmande under det stora paraply som S måste vara. En inte särskilt heroisk roll, men inte oviktig.

Lattevänstern?

Här ett långt citat från en läsarkommentar på Dagens Arena:

”Det är också rätt att Mp är ett borgerligt parti fast för vänstermänniskor. Det kan tyckas som en paradox men det går faktiskt ihop.

Daniel Suhonen har i Tvärdrag förklarat fenomenet med den borgerliga vänstern. eller den så kallade ”lattevänstern” för vilka att vara ”vänster har blivit en pose, ideologin en snygg accessoar” Det ”handlar om dagens unga medelklassradikaler, ja Arenaradikaler, vars identitetspolitiska vilja att vara rätt är drivkraften. I vissa kvarter på Södermalm, är denna folkgrupp ganska vanligt förekommande. Idag utgörs vänstern till väldigt stor del av sådana som på allvar tycker att queer är viktigare än klass, för att det är nytt. De gjorde miljöpartiet till största parti på Södermalm i EU-valet. Det handlar om en vänster som inte har sina rötter i den traditionella arbetarrörelsen utan en medelklassvänster precis som 68-vänstern men som skiljer sig från den i och med att dom inte har en vision om ett socialistiskt samhälle.”

Jo, kanske det. Lattehögern tror jag vi har mer av i Lund och det är värre. Latevänster är väl mest i Stockholm?

Lucifer

En osmaklig jämförelse

Citat från tidigare VB

Imperialister och militarister längtar tillbaka till den tid då The United States Marine var världens polis:

“From the halls of Montezuma
To the shores of Tripoli
We fight our countries battles
In air, on land and sea”.

Under 1930-talet sjöng man *liknande sånger* i ett Tyskland med massarbetslöshet och inflation:

”Die Fahne hoch! Die Reihen fest gesshlossen
SA marschiert mit ruhig festen schritt.”

Stensson inlägg måste tas på allvar även om de som i detta fall är ett osmakligt inlägg.

Den första texten beskriver amerikanska trupper i kriget mot den japanska fascismen, den italienska och tyska fascismen. Den andra texten sjöngs av tyska nazister. För Stensson är detta liknande sånger. Jämförelsen avslöjar en distans till händelserna som inte är ovanlig inom svensk intellektuell vänster.

Lars-Anders Jönsson

Vår skola var världsbäst

Skolorna i Sverige var likvärdiga. De tillämpade samma kursplaner. Det underlättade rörligheten. Barn flyttade från Piteå till Lund och slussades lätt in i den nya skolan som arbetade med samma kursavsnitt och samma läroböcker.

Skoltillhörigheten bestämdes av geografin. Man gick i den skola som låg i kvarteret eller stadsdelen. Skolorna höll jämförlig kvalitet och hade samma resurser. Människorna var stolta över den egna skolan.

I skolorna rådde mångfald. Där blandades alla samhällsklasser och etniska grupperingar. Direktörens barn gick i samma skola som kommunalarbetarens, chilenaens i samma som överstens, städerskans i samma som professors.

(Lund hade fyra gymnasieskolor: Katte, Vipan, Polhem och Spyken med allsidigt sammansatta elevgrupperingar och likvärdig undervisning. Sedan infördes det fria valet och Vipan förlorade sin ställning eftersom alla ville till centrum där det var nära till fik och butiker. Nu är segregationen fullständig. Vipan har blivit en yrkesskola.)

Lärarna strukturerade undervisningen genom katederundervisning som gav huvudlinjerna i de behandlade kursavsnitten. Inom den ramen kunde grupparbeten förekomma.

Elever med svårigheter undervisades tillsammans med övriga i klassrummet med hjälp av lärarassistenter. Skolorna var skyldiga att ta emot elever med rörelsehinder och andra handikapp på ett likvärdigt sätt även om det kostade.

Ett strängt meritokratiskt betygssystem och noggranna kursplaner utarbetades för att garantera likvärdighet i betygssättningen.

Den svenska skolan var bäst, eller bland de allra bästa, i världen, hur man än mätte.

Så river man sönder ett skolsystem

Först gav man sig på betygssystemet som irriterade alla som inte fick de höga betyg de ville ha. Det ersattes med ett löst system med fyra steg utan betygskriterier.

Ämnessystemet bröts upp och en rad nya ämnen tillkom. Det kunde handla om skönhetsmedel eller turistspanska. De högsta betygen utdelades i de meningslösaste ämnena.

Sverige råkade i ekonomisk kris. Kostnaderna för skolsystemet var höga. Statsminister Göran Persson såg chansen att lämpa över kostnaderna på kommunerna. Han struntade i att kommunerna hade helt olika förutsättningar.

Lärarorganisationerna protesterade. Lärarna demonstrerade. Vänsterpartiet stod ett tag emot Perssons ansträngningar att avskaffa den svenska likvärdigheten. Hans förslag skulle ju drabba arbetarklassen på ett sätt som kanske inte kunde repareras.

Men till slut lyckades Persson övertala Ylva Johansson, V, att gå med på förändringen och därigenom skapa den nödvändiga majoriteten i riksdagen för kommunaliseringen.

Den ekonomiska krisen övervanns, men skolan hämtade sig aldrig.

Fritt fram för nyliberalerna!

De stod inte ut med mångfalden i de svenska klassrummen. Här skulle sorteras!

Friskolesystemet infördes. Det fria valet infördes. Ett val som byggde på tillfälliga kortsiktiga preferenser och rena missförstånd (planerade av dem som tjänade på dem). I ett slag sprängdes mångfalden.

Barn till akademiker hamnade i en skola, barn till frikyrkliga i en annan, barn till katoliker i en tredje, barn till miljonärer i en fjärde. Friskolorna fick rätt att vägra ta emot handikappade barn av ekonomiska skäl. De blev tillsammans med arbetarklassens och invandrarnas barn kvar i de kommunala skolorna. Nyliberal mångfald! Härligt!

Friskolorna lockade till sig elever genom att sätta höga betyg och dela ut datorer. De anställde tusentals obehöriga lärare. De saknade skolbibliotek och gymnasalar, men parasiterade på det kommunala skolsystemet. Billigt och bra!

För att skapa möjligheter till stora vinster för friskolekoncernerna infördes ett skolpengssystem. Man dividerade helt enkelt skolkostnaden med antalet elever utan hänsyn till elevernas förutsättningar. De billiga friskolorna gjorde som planerat stora vinster. De kommunala skolorna med ansvar för helheten, för bibliotek, gymnasalar, utlandsfödda, rörelsehindrade fick se sina tillgångar minska.

När orimligheten i detta system blev alltför uppenbara tilldelade man vissa skolor, där det fanns många utlandsfödda elever och elever med lågutbildade föräldrar, extra anslag. Så utpekades just dessa grupper, liksom deras skolor, som problem.

Friskolekoncernerna vann förmögenheter. Kommunerna betalade och pengarna placerades i skatteparadis som Cayman-öarna. "Folket visslar ut mig, men jag applåderar mig själv hemma hos mig, när jag räknar pengarna i min kassakista", som den gamle romaren sa.

Nu hade man skapat den segregerade skola man önskat sig. Varje kategori hade sin egen skola. Det kallades cyniskt mångfald. Man hade lyckats koncentrera arbetarklass, invandrare och resurssvaga i skolor som man gav sämre ekonomiska förutsättningar.

Samtidigt ville man avskilja särskilt begåvade för särskild undervisning som tillgodosåg deras särskilda kvalifikationer.

Därmed undergrävde man deras utveckling genom att beröva dem den sociala och pedagogiska kompetens som bara ickesegregerade skolor kan ge.

Konsekvensen av kommunalisering, fritt val, friskolor och skolpeng

Många hade trott att man kunde behandla skolsystemet hur som helst, att det var så robust att det klarade sig hur än gamarna hackade i det.

Men Pisarapporten visade de ödesdigra konsekvenserna. Kvaliteten på den svenska skolan sjönk dramatiskt de senaste tio åren. Var fjärde svensk skolpojke har svårt att läsa.

Värst var förlusten av likvärdigheten. Där hade Sverige varit ett föregångsland.

Skillnaden mellan bästa och sämsta skolor har nu mer än fördubblats.

Skillnaden mellan bästa och sämsta elever har ökat, inte genom att de bästa blivit bättre utan genom att de sämsta blivit sämre.

Skillnaden mellan socioekonomiskt gynnade elever och mindre gynnade är större än i genomsnittet av de länder som ingår i Pisa-undersökningen.

Läsförståelse som är en grundbult för all inlärning har sjunkit till medelnivån i OECD.

Matematikkunskaperna ligger under medelnivån.

Kunskaperna i naturkunskap är klart under medelnivån.

De långsiktiga sociala och ekonomiska konsekvenserna är ännu större.

Hur återskapa kvalitet och rättvisa i skolan?

Det finns ett land vars ekonomi, kultur och klimat liknar Sveriges. Det är ett land som har ungefär samma skol system som det som ännu i början av 1990-talet tillämpades i Sverige. Det landet är Finland.

Men det är väl inte möjligt att ett statsdirigerat, auktoritärt, jämlikt system, där rika och fattiga behandlas lika, där begåvningar blandas med mindre begåvade, där undervisningen till stor del är katederundervisning inte bara i ämnen som historia utan också i till exempel matematik, där man går i den lokala skola som ligger ett par kvarter hemifrån – det är väl ändå inte möjligt att ett så förlegat system kan fungera i vår moderna värld dess valfrihet och trendiga ungdomar?

Jo då, det är det visst!

- När det gäller läsförståelse är de finska eleverna näst bäst i världen,
- när det gäller matematik är de också näst bäst,
- när det gäller naturvetenskap är de allra bäst.

Det motsvarar ungefär Sveriges skolstandard före de så kallade skolreformerna.

Kan Sverige återskapa ett system med likvärdighet och social sammanhållning, med gemensam standard i hela landet, med toppresultat beträffande kunskap i de centrala ämnena?

Ja visst.

Hur vi borde göra är lätt att se i perspektivet av våra egna erfarenheter och det finska exemplet. Men med så många krafter som bara ser till sina egna – kortsiktiga, egocentriska och själviska - intressen är det osannolikt att vi klarar av det

I stället fortsätter vi på den inslagna vägen genom att nu kräva höga avgifter från utländska studenter som vill studera i Sverige. Fördumningen sprider sig.

Gunnar Stensson

Tågpendlarna och deras fiender (M, FP, C och KD)

Rapport från 2/12 2010

Vakna! Vad är klockan? Kvart i sex. Svart ute. Nej, det lyser ur ett fönster. - 4. Blåst. Virvlande snö. En mugg kaffe. Het dusch. Ut! Snön piskar. Hu! Fem i sju. Kassen med materialet? Ja. Snö, djup, mjuk. Mörka figurer i det vita, en leder sin cykel, ett par småspringer förbi Arenan. Spåren blåser igen. Byggnadställningar och plank. Pulsa genom stadsparken. Nakna träd brusar. Nygatan. Bantorget.

Plötsligt: fullsatta bussar. Faktiskt cyklist. Energiskt pulsan­de gestalter, Grands fasad. Tåg över viadukten. Starkt vitt ljus. Gestalter rusar från alla håll mot stationshuset. Fullt vid undergångens monitorer. Ny tid: 7och 52. Plötsligt värmen i Skånetrafiks expedition. Biljett till Kristiansstad 96 kronor. Ut i blåsten igen.

Perrong fyra. Klungor av vinterklädda. Pågatåg från Malmö. Folk väller ut. Studenter, tjänstemän, gymnasister. Alla småspringer mot utgången.

Hej! Stickade luvor. Huvor. Jackor. Rockar. Grova skor. Stövlar. Pälsmössor. Nakna huvuden. Röda öron. Snön virvlar. Vinden tar i, avtar, tar i. Pågatåg till Malmö. Folk tränger in. Dörrarna väser. Glider bort i ett snömoln .

Högtalarröst. Tåg mot Göteborg försenat tolv minuter. Väntas på spår fem. Tåg från Linköping mot Malmö, Köpenhamn, Helsingör inkommer nu på spår ett.

Plötsligt upprymd, hög, munter. Torsdag 2 december 2010, 7.23. Allt funkar. Visserligen med fördröjning. Men ändå! Helsingborg, Göteborg, Landskrona, Stockholm. Växjö, Hässleholm Kristiansstad, Köpenhamn! Dit ska vi. Där jobbar vi. Här väntar vi. Vi är dubbelt så många som 2000. Vi blir återigen dubbelt så många till 2020. Pendlarna.

Trots en regeringsallians som ökar avgiften för Öresundsbron från 2 till 35 miljoner, minskar anslagen till Banverket, tvingar SJ att leverera vinst, släpper in privata aktörer och flyttar pengar från järnväg till väg!

Vitt ljus, svart himmel. Virvlande snö. Tåg mot Hässleholm Kristiansstad, Karlskrona, Kalmar, Linköping inkommer nu på spår fyra. Alla springer. Långt tåg. Buff och knuff vid dörren. Kroppskontakt. Ursäkt! Glatt och smidigt. Tack! Kupén fylls. Vinterknubbiga kroppar, rödkindade, snoriga, hårrufsiga huvuden, blänkande kala hjässor, glänsande ögon. Snön smälter på kragar och skor. Golvet blött.

Nu glider vi iväg. Tyst, tyst. Till vänster grått snömoln. Till höger klar sikt över slätten. Himlen övergår från svart till djupt blå.

Tio timmar senare väller vi ut på perrongen i Lund igen. Svart himmel, vitt ljus. Lång kö till 1:ans buss. Vi knökar in oss, allihop. Bilar och bussar kanar på Klostergatan. Snön faller. Folk myllrar på trottoarerna. Domkyrkan. Botulfsplatsen. Passagerarbyte. Full buss mot Klostergården.

Gunnar Stensson